

Brev från och till medlemmar av familjen Gjörwell, växlade åren 1780-1811 E...

Gjörwell, Carl Christoffer,

HS Ep. G 12:1

National Library
of Sweden

Haga, den 13 October 1791. Kl. 5 e. m.

Högade Herr Jesen!

Vördade Fader til min älskade Louise!

Minnet af olika slag hafva til denna stunden betagit mig all lägenhet at betyga min tacksamhet för sednaste ärade af den 24. Sept. (Sant.) — och jag skulle vara otvöflig deröfver, om jag ikke visste at det vare emot en uplyst God, som jag felat, minna af Självvillande, än tilfälligheter och således minde af brottlighet i den Granskande Rättsvises ögon, än annars.

Imidlertid är det visst, at jag själf lidit häröfver hwart och et, churu blidt, ögnkast ifrån den jag förolämpat, har trängt in i mitt hjerta och efter, lämnat fränstående Känslor, hvilka dageligen igenom utdräkten tillagit.

Dock nu, då jag gått ut neran, för at aflörda mig denna Skyldighet, känner jag väl detta gvalet förpinna, men jag är tillafullt ikke mera tillfredstald — Min ofskickelighet härtill, — och min orördighet til alla de öna godhets-prof, som mig dageligen vederfarit, samt i synnerhet de verkliga förbindelser jag är skyldig den, som gifvit lifvet til min Louise, som danat hennes ädla Sjal och som änteligen öfverlämnat blonne i mina armar, — allt i detta affeende upväcker nya plågor i mitt bröst. — Jag ville kunna uttrycka hvad jag känner, och jag ville förtjena den salhet, som väntar mig; men huru göra det? — Om mina begrep voro större och om dessa då voro ännu mera utvecklade, kanske kunde jag ook då med nog värdig liflighet tolka Själens tillstånd, och med öfvertygelse visa, at jag värderar den ömt finnade lärde så för det hjerta som kunskaper, och at jag önskade vara annan än jag är, för at göra min Louise mera fall, och at vara sed vördade Fader et värdigare och nöjsamare sällskap. — Men nu — då intet kan förändras häraf — hvad skal jag göra? — Jo, utelämnna alla ordrika försäkningar och med stilla tiggande affida framtida tillfällen, för at öfvertyga, mina älskade Svärföräldrar om min vördnadsfulla hogagtning för dem och om min rena ömhet för deras lilla bestredeliga Dotter, och nu undertiden utbedja mig, at mina fel måtte med godhet varda öfverfjedde. —

Detta

Detta gör jag af hjertat - och jag antager ock med glädje de
tilbudna mera förtroliga samtalen, då stillheten och lugnet åter
hos oss i allmänhet kunnit utbredas, samt önskar uppriktigt
lycka och trefnad uti den nya boningen, och har äran lefva och dö

En lydig Son och ödnjuktaste Tjenare.

C. G. Almqvist.